

РЕШЕНИЕ

№ 7767

гр. София, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9046** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба на председателя на Комисията за противодействие на корупцията за отнемане на незаконно придобитото имущество, срещу Решение от 01.08.2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 21-ви състав, по НАХД № 16484/2021 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № НП-116/02.11.2021 г. от 02.11.2021 г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията за отнемане на незаконно придобитото имущество, с което на основание чл. 173, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ) на К. И. П. е глоба в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ.

В жалбата са изложени доводи за отмяна на постановеното съдебно решение като неправилно, поради нарушение на материалния закон. Касаторът счита, че извършеното нарушение е безспорно доказано и че не е налице приложението на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание, чрез юр. Ц. поддържа жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – К. И. П., редовно призван, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура-прокурор Д., изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд е установил от фактическа страна, че на 10.08.2021 година в дирекция „Публичен регистър“ на ЗПКОНПИ била извършена документална проверка на регистрационните дневници относно вписаните в тях декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени да подават такива декларации относно придобитото имущество, получените доходи, дадените обезпечения и направените разходи в страната и чужбина по чл. 37, ал. 1, т. 1-11 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. Установило се, че К. И. П. е подал декларация на основание член 38, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ на 05.08.2021 година, като срокът за подаване на декларацията е бил до 15 май на текущата година, съответно изтекъл на 17 май 2021 година (първи работен ден, следващ 15.05.2021 г.). Тъй като задължението не било изпълнено в срок свидетелката Т. съставила АУАН № ПР-484 от 17.08.2021 година, за нарушение на член 38, ал. 1, т. 2 вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, въз основа на който било издадено обжалваното НП.

За да постанови този правен резултат, СРС е приел, че извършеното нарушение представлява маловажен случай и е приложил разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка настоящият касационен състав съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Правилно административнонаказващият орган е посочил, че П. е нарушил разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, която вменява в задължение Декларация за имущество и интереси да се подава ежегодно до 15 май – за предходната календарна година, а разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 2 от същия закон конкретизира вида на декларацията. В процесния случай безспорно е установено, че за П., като задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ, е възникнало задължение до 17.05.2021 г. /първият присъствен ден, следващ 15.05.2021 г./ да подаде декларацията. Като е подал своята декларация на 05.08.2021 г., задълженото лице е извършил вмененото му административно нарушение.

Настоящият съдебен състав приема, че независимо, че административното нарушение, за извършването на което е издадено наказателното постановление, е формално по своя характер и за съставомерността му не е необходимо настъпване на вредни последици, случаят е маловажен. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието

обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. Предвид характера на нарушението, без целенасочено укриване на обстоятелство, подлежащо на деклариране, предвид това, че П. е подал декларацията на 05.08.2021 г., т.е. преди установяването му и съставянето на АУАН, степента на обществената му опасност е по-ниска от тази на обичайните случаи на нарушения по чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ. В процесния случай налагането на административно наказание - „глоба“ по чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, дори и в минималния размер от 1000 лева е прекомерно тежко за изпълнение на задължението и не би отговорило на целите, заложи в чл. 12 ЗАНН. Преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол. В случая предпоставките на чл. 28, б. „а“ ЗАНН са били налице, но наказващият орган не го е приложил и на това основание правилно е отменено наказателното постановление от СРС. Съгласно ТР № 1/12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. ОСНК – ВКС, когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28, б. „а“ ЗАНН са налице, но административнонаказващият орган не ги е приложил, това е основание за отмяна на НП като в този случай преценката на съда е преценка за законосъобразност. Като е достигнал до извод, че нарушението представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, СРС е постановил правилно решение, което следва да бъде потвърдено.

Доводите на касатора, че чл. 28 ЗАНН не следва да се прилага, поради значимостта на задълженията, предвидени в закона, съдът намира за несъстоятелни. Законодателят не е предвидил ограничение за приложението на института на маловажния случай и чл. 28 ЗАНН следва да се прилага всякога, когато са налице предпоставките за това, както е в процесния казус.

По изложените съображения, настоящият касационен състав намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски, но същите не следва да се присъждат, тъй като не са претендирани.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.08.2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 21-ви състав, по НАХД № 16484/2021 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: